

DOMÈNEC L'IBERT

JUSTO DOMÍNGUEZ, SECRETARI GENERAL DE LA UGT

«UGT, el sindicalisme català viable»

A Justo Domínguez, secretari general d'UGT de Catalunya, els aires que es respiren en aquestes eleccions sindicals li han fet posar bons colors a la cara. Segons les primeres dades d'aquests sindicats, hi ha un cert augment de les posicions ugetistes globalment a l'Estat espanyol, i a Catalunya en particular.

Miquel Riera

Justo Domínguez, de 46 anys, nascut a Toledo, es trasllada, com molts altres treballadors de la seua generació durant la dècada dels seixanta, a Catalunya, concretament a Barcelona. S'afilià a UGT el 1975, i, al 1978, fou elegit secretari de la Federació de Transports. Secretari general a Catalunya, el 1983, enguany va ser reelegit en aquest càrrec. Ha estat també diputat al Parlament català, en les eleccions autonòmiques de 1984, i president del Consell Sindical Interregional del Pirineu-Mediterrani, compost per UGT, i els sindicats francesos CFDT i CGT.

La maquinària electoral ja fa més d'un mes que batega. És l'hora de fer les primeres consideracions de com

responen els treballadors. El reguitzell de dades i xifres comencen a omplir les taules dels despatxos ugetistes. Justo Domínguez està també atabalat aquests dies, intentant guanyar-se la confiança obrera en el seu pelegrinatge entre fàbrica i fàbrica. Hem aprofitat una de les poques dosis de temps lliure que pot gaudir, entre tanta agitació, telèfons, i el constant anar amunt i avall.

Al novè pis del quarter general d'UGT a Barcelona té el seu despatx. Sens dubte, aquesta posició enlairada, damunt el gruix de departaments que treballen a marxes forçades li permet oferir una panoràmica de la situació. No vol entrar tampoc en la guerra de xifres, com fa algunes setmanes ens comentava el màxim responsable de CC.OO a Catalunya, Josep Lluís López Bulla. Però Domín-

guez es guarda un as a la mànega, perquè, segons ens comenta, les dades de què disposa, són oficials.

Això li permet assegurar que la majoria de treballadors, almenys fins ara han disposat la seva confiança en les dues grans centrals sindicals. Si bé, cal matisar, les dades «no són suficients» —tal com reconeix el nostre interlocutor—, atès que en el conjunt de l'Estat espanyol l'índex de participació encara és baix. A Catalunya, UGT es situa lleugerament per damunt de CC.OO.

—O sigui que els obrers troben totes les gràcies ara a UGT.

—Home, el que passa és que han optat per un model de pràctica sindical negociador. Un sindicat que avui dia només actüï dins el marc estricte de l'empresa no té possibilitats. Als països europeus avançats —Alema-

nya o Anglaterra— hi ha una estructura sindical bipolar. Aquesta és la millor fórmula per aconseguir la transformació de la societat, més que no a la política que segueixen les nacions mediterrànies en aquest àmbit.

—*¿Ens pot recordar els eixos de l'actuació ugetista?*

—Bàsicament, la concertació i la solidaritat. Inclús, en temes espinosos com el de la reconversió industrial. És l'única forma d'arribar a acords globals amb tots els sectors econòmics. Com en el cas de l'AES (Acord Econòmic i Social), amb el govern i la patronal, l'Acord Marc Interconfederal, l'Acord Nacional d'Ocupació. Al costat de la concertació, oferim la solidaritat amb els col·lectius desprotegits, joves, jubilats, aturats, dones, entre altres. Alhora, som l'únic sindicat que ha fet una explicació pública de la gestió que ha realitzat, a tots els nivells, durant aquest període de quatre anys.

En aspectes puntuals, gràcies a la negociació amb el govern, hem aconseguit èxits importants, com l'augment de la cobertura de desocupació —que afecta 200.000 persones més—, i el manteniment del Fons Social Europeu de Solidaritat —representa 120 mil milions de pessetes—. Serà un notable estímul de cara a la creació d'iniciatives empresarials. Paral·lelament, hi ha 300 noves empreses de caràcter social —que suposen 150.000 llocs de treball—, i han augmentat en un 20 per cent les dotacions a l'INEM, gràcies a la nostra actuació.

—*Però deu pensar que l'empresariat no inverteix com caldria i els treballadors tenen cada dia les ocupacions més inestables...*

—El problema és que els empresaris espanyols no tenen la mateixa mentalitat que els europeus, que miren que el país vagi endavant. Només els interessa que el govern faci cas de les seves reivindicacions, òbviament dirigides a mantenir els seus guanys econòmics. Una d'aquestes és aconseguir més gran flexibilització de plantilles, que també pot entendre's com atur lliure. Penso que a Espanya, a hores d'ara, ja hi ha prou llibertat per despatxar la gent. S'han fet acomiadaments excessius, que condueixen a situacions conflictives.

Pel que fa als contractes, han de ser més estables; ja no hi pot haver més flexibilitat en aquest camp. Hi ha nou o deu modalitats de contractació. No podem permetre que arribi a generalitzar-se la inestabilitat en el treball.

I malgrat tot, no s'ha observat una reacció per invertir important. Tal vegada, enguany s'ha notat un poc. Però la dificultat fonamental és que hi ha entre l'empresariat la consigna de boicot i obstrucció a la política econòmica del PSOE, per impedir que el socialisme es perpetui al poder. Volen un govern que els deixi muntar una nova figura d'empresa, on els sindicats estiguin marginats.

—*Segons els empresaris, les càrregues fiscals i l'alt cost de la seguretat social, representen un escull important per a la inversió.*

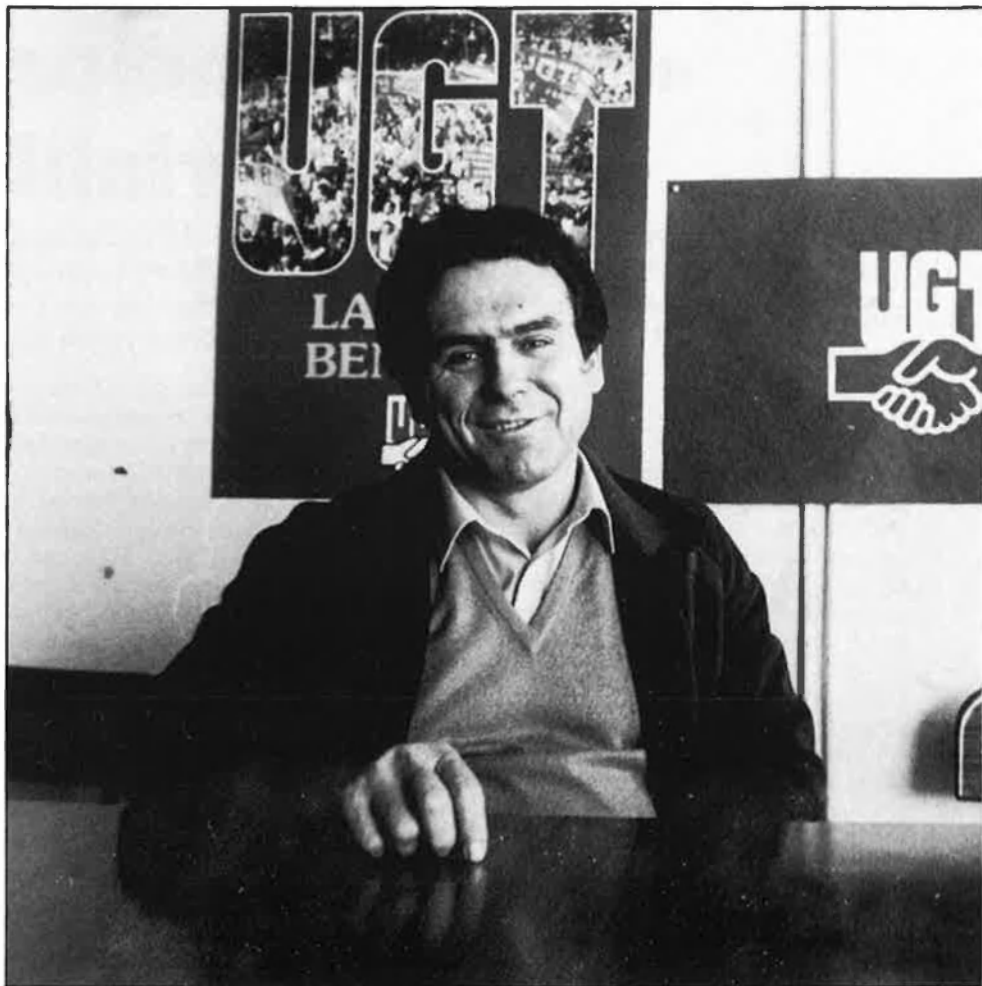
—No hi estic d'acord. La política fiscal que se segueix és equitativa, almenys en el marc de les grans empreses. Com s'ha vist, enguany han obtingut més beneficis. Les noves contractacions no els suposen cap càrrega fiscal, atesa l'aportació de l'estat per a cada lloc de treball que es creï. La Seguretat Social és una altra qüestió. Evidentment, les quotes són altes, de les més altes d'Europa, però també per als obrers. Seria convenient reduir-les, però per les dues parts.

—*¿El govern espanyol dona gat per llebre en aquest tema de l'economia submergida?*

—En realitat, és difícil fer estudis exhaustius sobre aquest tema, perquè no se'n coneix ben bé encara la incidència. Creiem, però, que a Catalunya suposa el 25 per cent del producte interior brut. Al govern pertoca establir mesures fiscals i econòmiques per traure a la llum aquestes empreses, i no justificar quatre o sis punts, de més o de menys, en l'atur. Molts treballadors podrien superar la precarietat en què viuen, sovint en situacions d'explotació declarada i en condicions infrahumanes.

—*¿Potser perquè el treballador està tan desencisat l'índex d'afiliació als sindicats és baix?*

—La profunda crisi econòmica i l'augment de la desocupació poden explicar aquesta falta d'interès. Cal corregir les insuficiències dels sindicats, per tal que sintonitzin amb els problemes i els interessos immediats de la classe treballadora. Justament, és la línia que seguim a UGT. Ens hem adaptat al ritme evolutiu que la societat exigeix. El sindicalisme actual, per tenir possibilitats de ser representatiu, ha d'obrir-se al conjunt de nous col·lectius professionals i, al mateix temps, oferir més serveis als

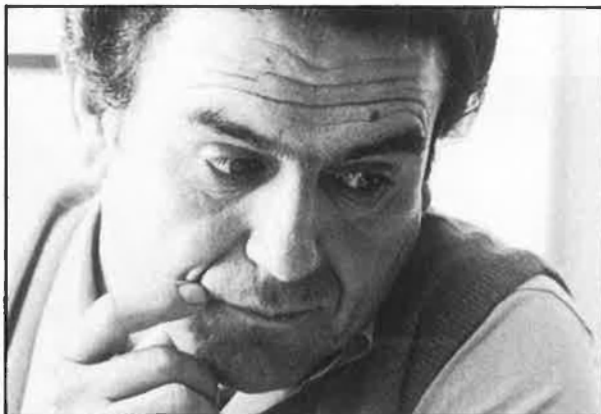
afiliats. Aquest és el model dels països capdavanters.

—*Però tampoc no han de ser una corretja de transmissió de la política dels distints partits, com és el cas del PSOE*

—Vull deixar clar que la UGT no és el sindicat del PSOE, com diuen alguns. Ells estan al front del govern, i nosaltres defensem la classe obrera. El sindicat és obert a tothom. En aquest sentit, s'han produït ja transvasaments importants a UGT, en particular de l'altra força sindical socialista, l'USO.

—*¿La presència d'un ugetista al front del ministeri de Treball, Manuel Chaves, contribuirà a reduir els conflictes que hi havia amb el PSOE en alguns temes puntuals, per exemple la Llei de Pensions?*

«UGT: concertació i solidaritat, inclús en temes espinosos».

—Hem valorat molt positivament que Manuel Chaves sigui ministre, però vull remarcar que el seu antecessor, Joanquín Almunia, era també de la UGT. De qualsevol manera, és sempre més fàcil el diàleg amb un ministre que ha estat deu anys al sindicat. De ben segur, comprendrà els problemes pels quals travessen, en aquests moments, els treballadors. Això no vol dir que les discrepàncies, en alguns aspectes, amb la política del govern estiguin resoltes.

—*¿Quines són aquestes discrepàncies?*

—No podem estar sempre d'acord, és natural. No sé... Mira, en el cas de l'atur, entenem que les mesures que s'adopten són insuficients. Cal fomentar el diàleg amb el govern i que reconegui els sindicats com una peça

fa a la devolució del patrimoni sindical?

—Se'ns ha donat la part proporcional dels títols de propietats confiscats pel règim anterior. No se'ns ha regalat res. I a la CNT també, d'acord amb les dades que han presentat. Tot i això, el deute sindical només s'ha saldat en part.

Lamento que les crítiques principals de com s'ha fet el repartiment hagin vingut de Comissions Obreres. És inoportú, a més d'estrany, en un sindicat que ha tingut un paper rellevant en la defensa de les llibertats.

—*¿Què opina del paper de CC.OO. en el tema dels acords?*

—Ells ens ataquen perquè hem signat l'AES, mentre que ells han subscrit altres acords de menys contingut social. A sis anys de la política de concertació, els obrers han aconseguit mantenir el poder adquisitiu, la qual cosa es tradueix en menys conflictes. L'acceptació d'aquesta política, la reflecteixen ara les xifres electorals.

—*¿Veiu molt lluny la unitat sindical?*

—No, però dins la pluralitat d'idees. És a dir, evitant el dogmatismes. S'ha d'articular alhora el voltant UGT. De fet, es produeix ja en diversos camps d'actuació.

—*¿I d'un sindicat d'àmbit català, què en pensa?*

—Bé, la UGT ja ho és. Fixa't que va ser creat a Catalunya.

—*No. Vull dir exclusivament català...*

—Sóc partidari de la solidaritat entre els treballadors, sense fronteres que l'entrebanquin. Ells, pel seu compte, saben com organitzar-se. Per a mi, el sindicalisme català viable és el que segueix UGT. Crec que hem connectat adequadament amb els interessos de la classe obrera d'aquí. Però, insisteixo que no voldria que es trenqués la solidaritat dels treballadors per qüestions territorials.

El sindicat socialista té la intenció de dur a terme una política de concertació dirigida al govern autonòmic, per la primavera de l'any entrant. Aquesta proposta també s'adreçarà a les altres centrals sindicals. Justo Domínguez creu que és positiva, de cara a potenciar la col·laboració entre els sindicats i la Generalitat en temes laborals. La formació professional, una política complementària d'ocupació —amb la incorporació de la Generalitat a l'INEM— i la concertació de la política industrial a Catalunya, són camps on a UGT li agradaria actuar conjuntament amb el govern autonòmic. □

clau en la societat actual. D'altra banda, el PSOE hauria de fer una política econòmica més expansiva. També crec que els socialistes són massa febles davant la classe empresarial, quan deixen entrar tan fàcilment les multinacionals.

—*¿Però UGT no ha fet el joc als empresaris, signant acords com l'AES?*

—No és així. L'AES ha establert uns compromisos econòmics i polítics, per facilitar un acord entre treballadors i empresaris en l'actual conjuntura política. Una conjuntura en la qual els treballadors han demostrat una conducta exemplar, tot i el ròssec persistent de la crisi econòmica que els ha obligat a sacrificar-se. Fins i tot, en alguns casos, han salvat empreses enfront la irresponsabilitat dels empresaris. Un gran objectiu de la UGT és aconseguir instruments de producció per a la classe obrera.

—*¿I això no és massa utòpic?*

—No, l'economia social pot ser una bona alternativa en un estat capitalista.

—*Una qüestió polèmica. ¿La UGT s'ha emportat el tros del lleó pel que*

DOMÈNEC UVIBERT